

Nr 410.

Av herrar **Bergh** och **Velander**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa anslag till understöd åt jorddelningsväsendet, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 104 föreslås en förenkling av gällande lantmäriteritaxa. Häremot är givetvis intet att erinra.

Däremot kunna invändningar göras mot den föreslagna anmärkningsvärt kraftiga höjningen av ersättningsbeloppen. För endast två år sedan höjdes taxan med generellt 25 procent och i fråga om dagersättningar till lantmäternas från 12 till 20 kronor, i vissa fall till 60 kronor. Enhetsarvodet för avstyckningar under 1,5 hektar höjdes från 35 till 60 kronor.

Nu föreslås en sådan ytterligare generell höjning av taxan, att ersättningsbeloppen skulle komma att bli fördubblade i förhållande till vad som gällde före 1948. Syftet med denna höjning är givetvis att skaffa statsverket sådana ökade inkomster av lantmäteriförrättningarna, att utgifterna i avsevärt mindre omfattning än nu skulle drabba statsverket. Emellertid komme ett bifall till propositionen i denna del att få mycket ogynnsamma verkningar för icke minst mindre jordbrukare och blivande egnahemsägare. I många fall te sig särskilt för dessa redan de nuvarande lantmäteritaxorna mycket höga, i all synnerhet som inkomstgränsen för erhållande av statsbidrag, särskilt vid nuvarande penningvärde, är väl låg.

Enligt en av överlantmätaren i Norrbottens län verkställd utredning i samband med utredningsremissen komme den föreslagna taxan att inverka mycket ogynnsamt för jordägare inom de norrländska länen och särskilt i Norrbotten. Det kan här också nämnas, att en ändring i statsbidragskungörelsen, som gjordes för cirka 15 år sedan, varigenom statsbidragen till förrättningskostnaderna o. d. i fråga om laga skiften, ägouthyten och gränsbestämningar sänkta från 75 till 60 procent och för avstyckningar från 100 till 75 procent, för Norrbottens och Västerbottens del innebar en försämring med cirka 50 000 kronor per år, medan ändringen i fråga för övriga delar av riket var av ringa betydelse.

Över huvud torde kunna hävdas, att den kraftiga generella höjning som nu föreslås kommer att belasta jordägarna i väl hög grad.

Det ekonomiska syfte som man eftersträvar genom den föreslagna taxehöjningen synes oss kunna ernås även genom ett bifall till de fastighetsbildningssakkunnigas förslag den 31 oktober 1949 om förenklingar i själva

förrättningsförfarandet. Detta förslag har ännu icke förelagts riksdagen. Skulle lantmäteriförrättningarna förenklas i avsevärd mån, bleve det ekonomiska utbytet för statsverkets vidkommande förbättrat även utan taxehöjning. Under sådana förhållanden borde givetvis de bägge frågorna behandlas i ett sammanhang.

Under hänvisning till vad som sålunda anförts hemställes,

att riksdagen vid behandling av grunderna för ny lantmäteritaxa måtte besluta att, under avbidan på beslut angående förenklingar i förrättningsförfarandet, någon höjning utöver de år 1947 fastställda taxorna icke måtte ske.

Stockholm den 28 mars 1950.

Ragn. Bergh.

Gustaf Velander.

Nr 411.

Av herrar **Osvald** och **Nerman**, *angående ändrade regler för framställande och besvarande av interpellationer och enkla frågor.*

(Lika lydande med motion i Andra kammaren nr 85.)

Stockholm den 22 mars 1950.

Hugo Osvald.

Ture Nerman.